

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๘๐/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๘/๒๕๖๘

วันที่ ๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { นายการิน วิเศษชัยชาญ ผู้ร้อง
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด ที่ ๑
คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๒
องค์คณะตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น ที่ ๓ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายการิน วิเศษชัยชาญ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายการิน วิเศษชัยชาญ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตของบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ผู้ถูกร้องที่ ๑) บริษัทในเครือ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือเอไอเอส (AIS) ประสบปัญหาด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างต่อเนื่อง จึงร้องเรียนต่อผู้ถูกร้องที่ ๑ เพื่อให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวหลายครั้งแต่ยังคงประสบปัญหาเดิม ผู้ร้องร้องเรียนต่อคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) (ผู้ถูกร้องที่ ๒) เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่ได้มาตรฐาน การบริการ และการโฆษณาหลอกลวง ในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของสัญญาณอินเทอร์เน็ต ผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ร่วมมือกันดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้ง

- ๒ -

ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิจารณาล่าช้า ใช้เวลาดำเนินการนานหลายเดือน ระหว่างการพิจารณาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง กล่าวอ้างว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ ละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เกินสมควร เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๒ แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนต่อผู้ร้อง ตามหนังสือสำนักงาน กสทช. ที่ สทช ๒๔๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๖ ผู้ร้องยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางว่า ผลการพิจารณาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย องค์คณะตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น (ผู้ถูกร้องที่ ๓) มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาไว้พิจารณาและพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์คำพิพากษา ผู้ถูกร้องที่ ๓ ยกคำขอ นอกจากนี้ ผู้ร้องฟ้องคดีต่อศาลแขวงธนบุรีเพื่อให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายทางแพ่ง แต่ผู้ถูกร้องที่ ๑ กลับหลอกลวงเรื่องการประนีประนอมไกลเกลี่ย ให้การต่อศาลด้วยคำพูดเสียดสีและใส่ร้าย ปลอมแปลงเอกสารราชการ และลายมือชื่อของผู้ร้อง กล่าวอ้างถึงผลการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกร้องที่ ๒ และนำเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำผิดมาให้การเป็นพยาน ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ไม่ให้ผู้ร้องมีสิทธิตรวจสอบคุณภาพของสัญญาณอินเทอร์เน็ตและร่วมกันดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๓ ที่พิพากษายกฟ้องและมีคำสั่งยกคำขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ของผู้ร้อง ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๐ (๓) และ (๑๐) มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากมิใช่การร้องเรียนว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายมีปัญหาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินจะพิจารณาเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยได้ตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. มีคำสั่งเพิกถอนผลการพิจารณาของผู้ถูกร้องที่ ๒ ตามหนังสือที่ สทช ๒๔๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๖ โดยเร็ว ก่อนวันดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลแขวงธนบุรี ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

๒. ดำเนินการลงโทษผู้ถูกร้องทั้งสามให้ถึงที่สุด

๓. ให้นำหน่วยงานราชการตามคำร้องชดใช้ค่าเสียหายทั้งทางร่างกายและจิตใจให้แก่ผู้ร้องตามจำนวนที่เหมาะสม โดยมีจำนวนขั้นต่ำไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่ไม่ให้ผู้ร้องมีสิทธิตรวจสอบคุณภาพของ

- ๔ -

สัญญาอันเฮอร์เน็ตและร่วมกันดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งการกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๓ ที่พิพากษายกฟ้องและมีคำสั่งยกคำขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ของผู้ร้อง เป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๐ (๓) และ (๑๐) มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบปรากฏว่า เรื่องที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของผู้ร้อง และผู้ร้องได้ฟ้องคดีต่อศาลแขวงธนบุรี เพื่อให้ผู้ถูกร้องที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายทางแพ่ง กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

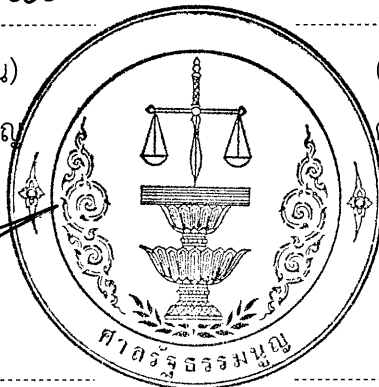
(คำสั่งที่ ๘๐/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ